

In en Om

het Humanistisch Verbond

Mededelingen voor de leden / no. 5

Mensen zijn redelijker dan u denkt

Een tijdje geleden heb ik eens een fabriek bezichtigd. Bij de rondgang kwamen we langs een grote machine en het viel me op met hoeveel enthousiasme de man, die deze machine bedienende erover sprak. Het leek wel of dat ding een soort kind van die man was, dat hij met zorg en liefde koesterde.

Toen ik aan het eind van de rondgang even met de personeelchef alleen was, vertelde die me, dat deze man voordat die machine in de fabriek kwam, een moeilijk geval was geweest. Hij was lastig, tegen de draad in, verzuimde

cent zwart loon. Ik heb kunnen nagaan, dat wat deze personeelchef mij vertelde, geen opscheperij was, maar de waarheid.

Waar zit nu het verschil tussen deze twee personeelchefs heb ik mij afgevraagd. De bedrijven waar zij werken liggen in dezelfde stad en hebben een ongeveer gelijk karakter. Een verschil in karakter van de bevolking of in de aard van het werk kan dus geen rol spelen. Ik geloof dat het verschil zit in de manier waarop deze twee personeelchefs tegen de mensen aankijken. Als je het een beetje officieel wilt uitdrukken, kun je zeggen: ze hebben een verschillende visie op de mens.

Nu ben ik ervan overtuigd, dat die personeelchef die zo klaagde over het personeel, ook werkelijk, vanuit zijn standpunt bezien, reden tot klagen heeft. Hij ontmoet ongetwijfeld veel lastige mensen, die er met het werk een potje van maken. Wanneer deze personeelchef die man in zijn bedrijf had gehad, over wie ik u in het begin van dit praatje vertelde, zou hij vast en zeker gezegd hebben: daar heb je er weer zo een. Heb ik het niet gezegd, ze zijn allemaal hetzelfde. Er zou zich op zekere dag wel een dringende reden tot ontslag hebben voorgedaan en dan zou deze man pardoes op straat gezet zijn! Dan zou er weer een verbitterd mens meer in de wereld zijn geweest, want op de een of andere manier zou deze werknemer het gevoel hebben gehad, niet tot zijn recht te zijn gekomen. De personeelchef zou eens te meer ervan overtuigd zijn geraakt, hoe lastig de mensen tegenwoordig toch zijn. En de andere werknemers zouden onrustig zijn geworden, want ieder ongevraagd ontslag wekt onrust in een bedrijf, vooral wanneer het gevoel heerst dat het niet terecht is gegeven. Over het algemeen leeft in een grote groep mensen een zuiverder gevoel voor het wezenlijke van een situatie, dan men wel eens denkt. Die onrust leidt dan weer tot nieuwe botsingen en zo komt men in een vicieuze cirkel terecht. Want dit is het gevaarlijke van zo'n toestand: wie eenmaal ervan overtuigd is, dat alle mensen en speciaal zijn ondergeschikten lastig, brutaal en zonder verantwoordelijkheidsgevoel zijn lokt door zijn eigen instelling het negatief gedrag van die anderen uit. Hij zal steeds ontevreden mensen om zich heen hebben en dat zal hem telkens weer ervan overtuigen dat zijn visie op de mens de juiste is.

Wij mensen zitten boordevol tegenstrijdigheden. De psychologie heeft ons allang geleerd, dat de motieven voor ons handelen vaak heel diep verscholen zitten en dat we dikwijls lang niet zo redelijk zijn als we zelf wel denken. Maar toch waag ik het erop te zeggen: mensen zijn vaak redelijker dan men denkt, als we maar de moed hebben op die redelijkheid een beroep te doen. In veel gevallen wordt de redelijkheid al in de jeugd verstikt. Het kind vraagt: waarom mag ik dit of dat niet? en moeder antwoordt: dat mag niet omdat ik het zeg. Zo'n

(Zie verder pag. 2)

De jeugd in de grote stad

Op de gewestelijke studiedag door het gewest Zuid-Holland-Zuid in Rotterdam belegd, was het onderwerp: „De jeugd in de grote stad, nu en in de toekomst.” 60 belangstellenden uit Rotterdam en omgeving hebben zich hier in groeps-gesprekken mee beziggehouden, na inleidingen van Mej. Prof. Mr. J. Hudig, kinderrechtser, en de heren K. van Driel, paedagogoog, Grünfeld, socioloog en van Renswoude, onderwijzer.

Men kwam tot de volgende, uiteraard voorlopige, stellingen:

1. de grote stad heeft voor de opgroeiende kinderen tot 12 jaar zeker grote nadelen tegenover het dorp, waar meer bewegingsvrijheid in de open lucht is en dus de natuurlijke beweging beter geuit kan worden. In de puberteit (de verzethouding) bestaat er voor het kind in de grote stad echter meer gelegenheid (als hij dat wil tenminste) om zich in clubs en door middel van lessen, cursussen, de film, muziekscholen etc. beter te ontwikkelen dan voor het dorpskind, dat in die periode nog altijd door de dorpsstraditie geremd wordt. Het echte dorp bestaat echter nog maar zelden.
2. De stelling, dat de grote stad per se ongunstig werkt, werd in de groeps-gesprekken verworpen.
3. Het lawaai in de grote stad werkt voor de oudere generatie storend. De jongeren echter geven blijk hiervan geen last te hebben, zij zijn er aan gewend. In de discussie bleek, dat de mens, aan stilte gewend, niet aan lawaai kan wennen en omgekeerd de „lawaai”-mens door de stilte benauwd wordt. Gaat hij echter voorgoed naar het dorp en wordt „stilte”-mens, dan went hij niet gemakkelijk meer aan de grote stad.
4. De kans op ontwikkeling en zelfstudie is wellicht verminderd, door de grotere keuze op allerlei gebied. Zijn er meer of minder boekwinkels? Wel worden er meer boeken verkocht.
5. Werken televisie en radio gunstig? Dat hangt er van af, of er bewust gekozen wordt.
6. Vrijtijdsbesteding moet opgevangen worden door meer sportvelden en opvoeding van de ouders om een tehuis te maken, waar hun kinderen zich inderdaad thuis voelen. Anders dreigt er een vrije-tijdsoverschot, dat niet goed wordt benut. De sportverenigingen beginnen met het opvoeden van hun jonge leden tot sportieve, sociaal ingestelde mensen, meer dan hen aan te moedigen tot het bereiken van grote sportprestaties. Het zou zeker niet te verbazen zijn als de sportvereniging in de nabije toekomst een groter greep op de jeugd krijgt ook in opvoedkundig opzicht. Men zal naast de coach ook paedagogen en recreatie-deskundigen gaan aanstellen, om de jeugd aan het clubhuis te binden.

Ons dunkt, dat men hiermede een belangrijk onderwerp heeft aangesneden, dat nog lang niet is uitgepraat en zeker tot verdere besprekingen in kleine groepen in de gemeenschappen zal kunnen leiden.

Lezingen voor de AVRO

Blijkbaar zijn nog niet al onze leden op de hoogte van het feit, dat ook voor de AVRO-microfoon humanisten aan het woord komen. Elke eerste dinsdag van de maand en wel van 15.30 tot 15.45 kunt u hen beluisteren.

Mededeling

Het centraal bureau is in de periode van 16 juli t/m 27 augustus a.s. des zaterdags gesloten.

nogal eens en zijn chef begon al over ontslag te praten. Maar, zei die personeelchef, als mensen lastig zijn, is daar meestal wel een oorzaak voor aan te wijzen en ik heb deze man dus een tijd lang gadeslagen. Ik heb ook eens met hem gepraat, zo langs mijn neus weg eens gevraagd naar z'n liefhebberijen en tenslotte ben ik tot de conclusie gekomen dat de man werk verriichte dat eigenlijk beneden zijn bekwaamheden lag. Hij besepte dat waarschijnlijk niet zo precies, maar hij had het vage gevoel dat hij niet tot zijn recht kwam en dat maakte hem wrevelig en tegen de draad in. Toen kregen we deze machine waarvan de bediening nogal wat zorg vereist en ik heb hem de bediening daarvan opgedragen. Op slag is die man toen veranderd in de enthousiaste werknemer, die u daarnet ontmoette. Hij is helemaal niet lastig en vervelend meer, integendeel hij is een van de ijverigste werknemers van ons bedrijf geworden.

Aan dit verhaal moest ik denken, toen ik op een vergadering een andere personeelchef ontmoette. Hij beklagde zich er hevig over dat er tegenwoordig met die arbeiders geen land meer te bezeilen is. Ze weten dat je ze nodig hebt en dat je ze haast niet kunt krijgen. Ze komen te laat, zijn brutaal, blijven zomaar weg, kortom er is geen goed garen mee te spinnen, zo vertelde deze personeelchef met een verongelijk gezicht. Het was duidelijk, dat hij vond dat hij in deze tijd van tekort aan arbeidskrachten een zwaar leven heeft.

Na dit gesprek heb ik mij weer tot die eerste personeelchef gewend en ik heb hem gevraagd of hij ook zoveel last had met het personeel. Neen, zei hij, we hebben weinig last. Er is in ons bedrijf weinig personeelsverloop. Natuurlijk valt er wel eens wat voor en moet er ook wel eens iemand ontslagen worden, maar dat blijft hoge uitzondering. De mensen vinden het bij ons nu eenmaal prettig, en, voegde hij er laconiek aan toe, we betalen toch heus geen

antwoord is niet redelijk. Een enkele maal is het misschien nodig omdat het kind nog te klein is om de redenen te begrijpen, al geloof ik wel dat wij het bevattingsvermogen van onze kinderen op dit punt onderschatten. Maar telkens wanneer wij nalaten het kind dat wel in staat zou zijn de redenen te begrijpen, die redenen ook mee te delen, vernietigen we een stukje redelijkheid en een stukje vertrouwen bij het kind zelf. Het gaat zich voelen alsof het omringd is door een vijandige onredelijke wereld, waarin je een heleboel moet en heleboel niet mag, zonder dat je met mogelijkheid kunt begrijpen waarom dat allemaal zo is. En het kind gaat vijandig, en dat wil meestal ook zeggen: onredelijk reageren. Hetzelfde gebeurt ook buiten het gezin. Ook bij het werk wordt de redelijkheid vaak verstikt. Er komen bevelen waarvan de zin de betrokken werknemers niet duidelijk is omdat ze vanaf hun plaats in het bedrijf het geheel niet overzien. En vaak neemt niemand de moeite nu eens uit te leggen waarom dat zo moet. Er zijn nog teveel bedrijven waar men verzuimt, nieuwe maatregelen, die in het belang van de productie nodig zijn, aan het personeel te verklaren. Vaak biedt men het personeel ook geen gelegenheid te komen met kritiek en klachten of laat men na die te weerleggen of de juistheid ervan openlijk te erkennen.

Ik heb het meegemaakt dat een Bedrijfsvereniging voor de uitvoering van de Ziekte- en de Kinderbijslagwet inlichtingen van een verzekerde verlangde, waarvan geen zinnig mens de bedoeling kon begrijpen. Toen die verzekerde vroeg waarom hij die inlichtingen moest verstrekken, kreeg hij ten antwoord dat artikel zo en zoveel van die en die wet de Bedrijfsvereniging de bevoegdheid geeft inlichtingen te vragen en dat de verzekerde verplicht is deze te verstrekken. Die Bedrijfsvereniging handelt niet redelijk. Want al geeft de wet aan allerlei instanties bevoegdheden en al zijn de burgers verplicht zich overeenkomstig de aanwijzingen van die instanties te gedragen, dat betekent nog helemaal niet dat die instanties niet de normale, menselijke plicht zouden hebben het de burgers ook duidelijk te maken waarom zij zich

Landdag Wageningen. Dr. Van Rijsingh aan het woord
Foto Kreger, Soest

Abonneert u op „Het Woord van de Week”, het orgaan van de Humanistische Luisterkring.

Als u lid bent van de kring, kost u een jaarabonnement slechts f 3,—.

zus of zo te gedragen hebben, in al die gevallen waarin dit niet voor ieder normaal mens vanzelf spreekt. Een andere Bedrijfsvereniging die al enige jaren Kinderbijslag heeft uitgekeerd voor kinderen die een bepaalde opleiding volgen komt plotseling op deze gedragslijn terug omdat de juristen van het Hoofdkantoor hebben uitgemaakt dat de wettelijke bepalingen op deze kinderen niet van toepassing zijn. Zoiets kan gebeuren. Er zijn nu eenmaal grensgevallen en men kan zich vergissen. Maar het is niet redelijk wanneer deze Bedrijfsvereniging dit aan de betrokkenen mededeelt zonder ook maar een poging te doen haar gedachtengang te verklaren en zonder enig blijk te geven te begrijpen dat zo'n beslissing voor de betrokkenen onaangenaam is. Zou het een wonder zijn, wanneer deze verzekerden het gevoel krijgen dat je nooit weet wat je aan die mensen hebt en dat ze diens gevolge als ze ziek zijn, de zaak maar een beetje overdrijven? Straks komt er misschien immers weer zo'n onbegrijpelijke beslissing? En de controlerend arts denkt: daar heb je er weer zo één die te lui is om te werken en zijn kwaal hevig overdrijft. Dan is de vicieuze cirkel weer gesloten en komt onredelijkheid tegenover onredelijkheid te staan. Ik geef deze voorbeelden niet omdat ik zou menen dat speciaal de organen van de sociale verzekering zich aan deze dingen schuldig maken. Integendeel, ik kom bijna dagelijks met de sociale verzekering in aanraking en ik kan verklaren dat juist hier veel gedaan wordt om te komen tot een goed contact met de verzekerden. Ik geef deze voorbeelden omdat ze zo goed demonstreren hoe allerlei officiële instanties er nog zo vaak toe medewerken de redelijkheid te verstikken.

Ik sprak zoeven over deze visie op de mens, die zo dikwijls onze verhouding tot hem bepaalt. De humanist is niet blind voor de afgronden die in de menselijke geest aanwezig zijn en voor de vaak demonische krachten die in een mens kunnen huizen. Hij weet, zoals iedereen in deze tijd weet of althans behoort te weten, dat mensen mensen hebben gemarteld, misbruikt voor wetenschappelijke proeven en hebben vernietigd. Maar de humanist wil het wagen met de redelijkheid die ook tot het mens-zijn behoort. De humanist meent dat mensen vaak demonisch worden doordat vanaf hun jeugd stelselmatig is verzuimd een beroep te doen op hun redelijkheidsbesef. De personeelchef die een nieuwe dure machine durfde toevertrouwen aan die lastige werknemer, waagde het met die werknemer. Hij deed dat niet op losse gronden. Tenslotte is een bedrijf geen filantropische instelling en de personeelchef moest dus ook tegenover de bedrijfsleiding verantwoord handelen. Maar hij begon met het vertrouwen dat een mens niet zo maar, zonder meer onredelijk is; dat, hoe tegenstrijdig het ook klinken mag, veel onredelijk gedrag langs redelijke weg verklaard kan worden. Deze personeelchef had voldoende eerbied voor en vertrouwen in die mens om bereid te zijn een verklaring voor zijn gedrag te zoeken. En toen hij die verklaring gevonden had, het met die mens te wagen. Ik geloof, dat, wanneer het humanistisch beginsel van vertrouwen in het vermogen tot redelijkheid en tot het dragen van verantwoordelijkheid van de mens, wat meer werd toegepast, er betere menselijke verhoudingen zouden zijn, in het bedrijf, op school en tussen allerlei officiële instanties en de burgers. Dat is niet uitsluitend een kwestie van deskundigheid. Natuurlijk komt die er wel bij te pas. Toen die personeelchef ging uitzoeken

waarom die man zo dwars was, schakelde hij natuurlijk al zijn kennis en ervaring op dit terrein in. Maar men kan niet zeggen: O, moeten er goede menselijke verhoudingen komen, nou dan stellen we daar een deskundige voor aan. Deskundigen zijn vaak nodig. Maar hun werk kan pas vruchten afwerpen, wanneer de verantwoordelijke leidinggevende figuren een levensovertuiging zijn toegedaan, die het vertrouwen insluit in het menselijk vermogen tot redelijkheid en het dragen van verantwoordelijkheid. Dat is, naar ik meen, een humanistisch antwoord op de roep naar betere menselijke verhoudingen in onze samenleving.

Mr. H. Singer-Dekker
(Radiolezing uitgesproken voor de V.A.R.A. op 10 juli 1960 en ontleend aan het Woord van de Week).

Kort verslag Hoofdbestuursvergadering

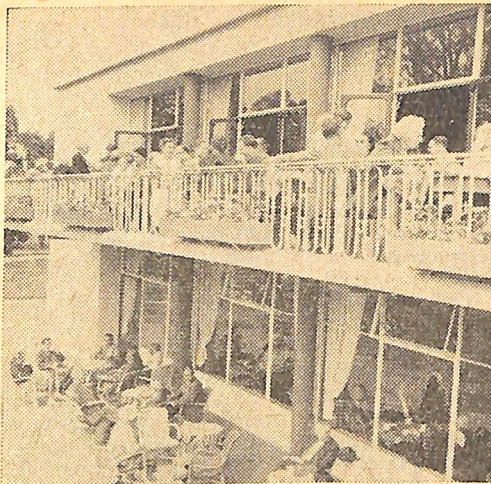
In zijn laatste vergadering voor de vakantie op 25 juni j.l. te Utrecht hechtte het H.B. zijn goedkeuring aan de benoeming van een zevental plaatselijke geestelijke raadslieden, waaronder een raadsman voor de studenten in Wageningen. Het voorstel om het congres in Zwolle te houden, werd aangenomen. De mededeling, dat het aantal abonnees op Het Woord van de Week sedert begin 1959 is gestegen van 1500 tot 4000, werd met genoegen vernomen. Ook het ledental van het Verbond stijgt, zij het in een langzamer tempo dan in 1959.

Een bespreking vond plaats over een ingediende nota over de openbare school, welke nota als basis voor verdere besprekingen met organisaties op dit gebied zal dienen. Het feit, dat de belangstelling voor de gewestelijke studiedagen dit jaar aanzienlijk was toegenomen, werd als zeer gunstig beschouwd. De eerstvolgende H.B.-vergadering zal op 24 september plaats vinden.

Geestelijke raadslieden

Misschien heeft men opgemerkt, dat de laatste maanden nog al wat nieuwe raadslieden door het Hoofdbestuur benoemd zijn. Het gaat hier niet alleen om geestelijke verzorging in de gevangenissen en werkkampen, maar ook in de gemeenschappen. Wij geven hieronder een lijstje van gemeenschappen, die thans één of meer van deze functionarissen bezitten, en waarvan men het adres bij het bestuur kan krijgen.

In de volgende gemeenschappen is een plaatselijke geestelijk raadsman (P.G.R.) in functie: Amsterdam, Apeldoorn, Beverwijk, Breda, Brunssum, Goes, 's-Gravenhage, Groningen, Heerenveen, Den Helder, Hengelo, Hilversum, Leeuwarden, Musselkanaal, Nieuwe Niedorp, Oost-Zeeuws Vlaanderen, Rotterdam, Velsen, Vlaardingen, Voorburg/Rijswijk, Wageningen, Winschoten.

Landdag Wageningen. De koffie was goed
Foto Kreger, Soest

De Ark

Het is verheugend, dat de belangstelling voor ons vakantie- en conferentieoord zich niet alleen uit in een toenemend aantal gasten, maar dat ook besturen van gemeenschappen er toe overgaan, een bezoek in hun zomerprogram in te lassen. Zo bericht Zutphen ons, dat men op 19 juni een zeer geslaagde bustocht naar Nunspeet heeft gehouden, waaraan een groot deel van de leden (30 %) heeft deelgenomen. Ze komen vast nog eens terug, maar dan wat langer.

Zorgt er voor, dat iedere luisteraar naar het humanistische woord lid wordt van de Humanistische Luisterkring. Ook uw huisgenoten.

Verdraagzaamheid

Over dit onderwerp heeft het hoofdbestuur van de Humanistische Jeugd Gemeenschap een sylabus laten schrijven door H. Bosselaar, B. Hartemink, M. W. Verduyn en A. Waasdorp. Hoewel in de eerste plaats voor de jongeren bestemd, zullen ongetwijfeld ook onze oudere leden er belangstelling voor hebben. Een exemplaar kan worden aangevraagd bij de secretaris van de H.J.G., W. Thoomes, Nijvelsingel 5III te Utrecht.

Testamentaire Beschikking

Degenen die het Humanistisch Verbond willen gedenken bij testamentaire beschikking, verzoeken wij daartoe de volgende vorm te kiezen:

'Ik vermaak aan het Humanistisch Verbond te Utrecht de som van
uit te keren binnen maanden na
mijn overlijden, vrij van alle kosten en
rechten'.

Enkele belangrijke uitgaven van het Verbond

De dag ligt nog voor ons (schets van een humanistisch wereldbeeld) door dr. J. P. van Praag	f 0,35
De Idee van de Openbare School, door dr. J. C. Brandt Corstius	f 0,60
Wat ben ik eigenlijk?	f 0,25
Dit wordt gedaan	f 0,30
Een verrassende ontmoeting	f 0,25
Beginsel en Doel van het Humanistisch Verbond	f 0,25
Echt en onecht in geloof en ongeloof, door prof. dr. T. T. ten Have	f 0,75
Onze kinderen tussen Humanisme en Christendom, door A. J. Groenman-Deinum	f 0,75
Modern Humanisme, door dr. J. P. van Praag (Overdruk uit Scientia)	f 1,75
Humanisme en Rede, een serie opstellen van:	
J. P. van Praag: Inleiding	
T. T. ten Have: Rationeel Humanisme	
Albert Daan: Het begrip rede	
Libbe van der Wal:	
De draagkracht van de rede	
H. J. Blackham: De toets der rede	
H. Bonger: Verdraagzaamheid en rede	f 2,25
Humanisme en Religie, een serie opstellen van:	
J. P. van Praag: Inleiding	
D. H. Prins: Religie en beleving	
P. Schut: Rede en religie	
G. H. Steurman:	
Mens en kosmos bij Goethe	
H. Redeker: Religieus existentialisme	
Kwee Swan Liat: Oosters humanisme	f 1,90

Buitenlandse contacten

De deelnemers aan de jaarlijkse vergadering van het Dagelijks Bestuur van de Humanistische Internationale, welke op 2 en 3 juli plaats vond, maakten van de gelegenheid gebruik enkele humanistische instellingen te bezoeken, waaronder het A. H. Gerhardhuis, De Ark en twee militaire tehuisen van het Thuisfront. Onder de gasten bevonden zich Amerikanen, Engelsen, Noren en een Nigeriaan.

Eind juli komen enkele Duitse humanisten naar ons land om kennis te nemen van de werkzaamheden van de humanistische beweging hier en tevens het bezoek van een grotere groep in november voor te bereiden.

In september worden op een conferentie van het gewest Zeeland in Hedenesse (Z. VL.) een aantal Belgen verwacht.

Piano voor de Ark

De piano, die thans in gebruik is, voldoet niet meer aan de te stellen eisen. Stemmen is niet meer mogelijk en wij roepen daarom de hulp in van één onzer leden, die een piano beschikbaar heeft en deze aan de Ark tegen een niet te hoge prijs wil overdoen.

Mogen wij eens een bericht van u horen? Graag aan De Ark, Belvédèrelaan 14, Nunspeet.

Zomerkampen 1960 van de Buitenwerkcommissie van het Humanistisch Verbond:

Familiekampen

„De Ark” – Nunspeet:
6 aug. t/m 13 augustus
13 aug. t/m 20 augustus
Prijzen volwassenen f 49,50
Kinderen 6 t/m 10 jaar f 40,—
Kinderen 0 t/m 5 jaar f 28,50
Leiding 6-8 t/m 20-8: mevr. M. A. Bakker-Vogels en de heer J. J. Smid.

Kinderkampen

Voor kinderen van 10 t/m 12 jaar wordt een kinderkamp gehouden van 13 t/m 20 aug. a.s. te Elspeet. Prijs f 39,50 per week, incl. f 2,—zakgeld.

Aanmeldingen en correspondentie over alle kampen van de buitenwerkcommissie te richten aan: Centraal bureau - Humanistisch Verbond, Oudegracht 152, Utrecht. Tel. 030-10163. Postrekening 304.960.

a. Kinderkamp

Dit kamp wordt gehouden in het jeugdgebied van „De Ark” en wel in de week van 13 t/m 20 augustus. Prijs f 36,— per persoon. Leeftijd 7 t/m 12 jaar.
Leiding: de heer H. J. v. d. Wateren te Haarlem.

b. Pensionweken

Vanaf 20 augustus is het mogelijk zijn vakantie in „De Ark” door te brengen.
Pensionprijs volwassenen f 42,—
kinderen 6 t/m 10 jaar f 32,—
kinderen 0 t/m 5 jaar f 26,—

c. Bejaardenkamp

Van 10 t/m 17 september a.s. is „De Ark” gereserveerd voor de bejaarden. Prijs f 38,50 per week.

d. Kerstkamp

Onder leiding van de heer en mevrouw Lageman wordt een kerstkamp gehouden. Aan dit kamp kunnen ook kinderen deelnemen. Voor kinderleiding zal worden zorggedragen.
Aanvang zaterdag 18 uur (met diner)
Einde maandag na diner.
Prijs f 21,— per persoon.
Bij voldoende deelname 2 dagen langer tegen f 6,— per dag.

Aanvragen en meldingen over de onder a t/m d genoemde kampen te richten aan het Vakantie- en conferentieoord „De Ark”, Belvédèrelaan 14, Nunspeet.

N.B. Op „De Ark” is geen bedieningsgeld verschuldigd.

Congres 1961

Het Hoofdbestuur heeft besloten het congres 1961 in Zwolle te houden en wel op 15 en 16 april. De gemeenschap aldaar heeft alle medewerking toegezegd voor het onderbrengen van de deelnemers.

Stichting Steunfonds Praktisch Humanisme

Ontvangen in mei:

A.J. te Z. f 10,-; R.A.E.v.O. te A. f 10,-; G.K.-B. te H. f 10,-; C.A.v.I. te V. f 5,-; A.H.F. te V. f 2,50; J.C.B.C. te U. f 25,-; C.F.W.H. te H. f 10,-; D.K. te A. f 10,-; L.R. te H. f 10,-; A.K. te W. f 10,-; U.J.R. te A. f 20,-; R.J.H.-K. te H. f 5,-; A.d.J. te A. f 100,-; W.J. te A. f 7,50; J.P. te H. f 10,-; W.R. te A. f 25,-; J.F.d.B. te Z. f 6,-; M.E.L. te Z. f 10,-; J.B. te B. f 50,-; P.T. te R. f 10,-; Th.D. te H. f 5,-; H.D. te M. f 10,-; J.P.B.v.B. te M. f 10,-; G.H.B.T. te B. f 10,-; G.T. te Z. f 2,50; M.v.d.M.K. te Z. f 2,-; P.K. te Z. f 25,-; A.H.K. te D. f 10,-; W.H.H. te M. f 5,-; G.v.V. te A. f 5,-; W.B. te A. f 10,-; H.M. te A. f 25,-; S.M. te L. f 10,-; W.J.S.-D. te D. f 2,50; J.L.S. te D. f 5,-; G.D. te L. f 25,-; B.V. te D. f 25,-; C.v.d.W.-v.C. te O. f 2,50; H.H.J.d.L. te G. f 2,50; D.B. te A. f 25,-; J.K. te A. f 2,50; L.L. te H. f 10,-; J.J.v.S. te A. f 12,-; H.B.R. te B. f 10,-; C.A.F. te V. f 50,-; C.V. te R. f 10,-; J.J. te W. f 10,-; J.B. te V. f 10,-; J.J.v.H. te H. f 25,-; J.S. te E. f 25,-; A.C.H.K.-de G. te U. f 5,-; A.v.B. te D. f 1,-; M.C.I. te C. f 2,50; J.C.B. te H. f 10,-; J.M.D. te D. f 10,-; A.J.C.d.W. te H. f 100,-; A.W. te A. f 10,-; H.B. te R. f 25,-; A.S.W.H. te H. f 10,-; J.L. te V. f 25,-; G.I.L. te L. f 4,50; D.d.V. te R. f 1,-; A.J.W. te Z. f 15,-; S.E. te O. f 100,-; J.M.A.M. te V. f 50,-; H.W.M. te A. f 10,-; H.v.E. te G. f 1,-; H.E.S. te B. f 10,-; H.J.M.P. te D. f 2,50; M.P.G. te B. f 100,-; Th.J.C.A.B. te H. f 10,-; J.C.K. te D. f 5,-; B.S. te H. f 25,-; A.v.W. te R. f 100,-; J.A.H.-de K. te B. f 100,-; R.N.P. te S. f 5,-; D.H.P. te H. f 47,-; J.i.t.V. te H. f 25,-; H.C.d.K. te W. f 10,-; S.V.H.G. te D. f 13,20; J.M.G.-D. te H. f 10,-; J.v.d.V. te L. f 10,-; M.B. te G. f 10,-; G.M.-S. te O. f 5,-; A.v.d.L. te S. f 10,-; S.H. te E. f 2,50; J.M.B. te E. f 5,-; N.W.v.I.-M.G. te B. f 100,-; K.C.W.V. te H. f 10,-; G.F.S.R. te O. f 10,-; J.B.D.-T. te H. f 1,50; M.W.-M. te N. f 2,50; T.V.S. te H. f 10,-; J.H. te E. f 5,-; H.K. te D. f 5,-; W.B. te A. f 10,-; J.v.W. te A. f 2,-; L.A.V.-v.d.S. te H. f 10,-; J.W.A. te V. f 10,-; J.J.G. te A. f 25,-; E.J.W.H. te H. f 10,-; P.S. te V. f 10,-; C.W.v.D. te H. f 10,-; J.M.R. te W. f 25,-; J.K. te P. f 25,-; W.W. te B. f 50,-; M.M. te A. f 50,-; W.J.v.R. te V. f 2,50; A.d.H. te D. f 2,50; A.J.S.v.A. te L. f 5,-; M.B.-v.H. te H. f 2,50; H.B.v.d.S. te B. f 2,50; E.Z. te M. f 10,-; H.B.v.d.H. te A. f 5,-; G.M.N. te G. f 100,-; H.V. te IJ. f 10,-; J.C.S.-H. te B. f 25,-; G.K. te L. f 10,-; T.R.A.B. te H. f 100,-; M.S.E.H. te V. f 50,-; J.J.B. te G. f 100,-; A.L.U.-R.P. te H. f 100,-; S.S.d.J. te T. f 5,-; M.M.S.-H. te A. f 1,-; A.H.v.T. te E. f 25,-; T.J.G. te H. f 2,50; W.H. te B. f 5,-; G.H.L. te Z. f 5,-; L.W.-P. te A. f 2,50; F.S. te D. f 25,-; E.G.H. te A. f 5,-; B.A.K. te R. f 100,-; L.J.d.W. te A. f 100,-; E.H.T. te G. f 10,-; A.H.v.D. te A. f 1,-; A.H.D.R. te V. f 2,50; C.A.B. te L. f 5,-; H.D. te R. f 100,-; W.A.B. te V. f 50,-; F.S. te A. f 2,50; C.F.M.R.-v.d.G. te U. f 5,-; M.R.-F. te A. f 10,-; L.T.P. te L. f 10,-; D.H.-M. te B. f 5,-; J.v.d.L. te A. f 5,-; M.H.-B. te B. f 5,-; B.v.d.T. te H. f 5,-; A.S. te R. f 25,-; M.G.K. te S.A.P. f 15,-; A.J.W. te Z. f 15,-; C.F.d.B. te H. f 2,-; J.K. te H. f 5,-; S.M.D. te B. f 10,-; C.J.M.v.d.H. te M. f 100,-; Gem. H. f 1350,-; H.W.K. te H. f 50,-; P.H.J.L. te H. f 10,-; N.M.T.v.B. te R. f 40,-; A.M.d.B. te B. f 10,-; C.S.R.-M. te R. f 25,-; P.D. te V. f 100,-; H.J.K. te L. f 25,-; H.d.B. te Z. f 2,50; J.M. te H. f 3,-; Gew. U. f 52,71; A.v.B. te B. f 1,-; P.V. te G. f 5,-; P.B. te L. f 10,-; S.J.P.

Nieuws uit de Internationale Humanistische en Ethische Unie (IHEU)

De jaarlijkse vergadering van het Dagelijks Bestuur van de Humanistische Internationale is ook dit jaar, zoals gebruikelijk in Utrecht gehouden en wel op 2 en 3 juli. Behalve voorzitter Van Praag en secretaris Blackham uit Londen, waren aanwezig mevr. M. Morain uit St. Francisco en de heer Hornbeck uit St. Louis, de laatste als plaatsvervanger van penningmeester Scheuer, die wegens drukke werkzaamheden de reis van New York naar Nederland niet kon ondernemen. Het Indiase lid ontbrak, maar als gasten konden begroet worden de heren Ogwurike uit Nigeria, die in Londen studeert en de voorzitter van de Noorse organisatie Dr. Horn. De leden van de Nederlandse staf mevr. Boomsma en de heren Bijleveld, v. d. Ban, Koppenberg en Polet woonden eveneens de zittingen bij.

Aan de eigenlijke vergadering ging een bijeenkomst van het zgn. ontwikkelingscomité vooraf, dat tot taak heeft de secretaris suggesties te verschaffen over nieuwe mogelijkheden ter verbreiding van de humanistische gedachte. In het bijzonder werd daarbij aandacht geschonken aan de ontwikkeling in Afrika. Dit comité heeft een permanent karakter en bestudeert ook de mogelijkheden die de Internationale aan de nodige financiën zal kunnen helpen, om overal waar dit nodig is, steun aan kleine groepen te verlenen. Hoe zeer dit van belang is, bleek wel duidelijk bij de bespreking van de moeilijkheden, die de groep in Nigeria heeft. Ongetwijfeld zijn hier voor het humanisme grote mogelijkheden aanwezig, maar om deze in een zo groot land met een bevolking van bijna 40 miljoen te verwezenlijken, zal een enorme en langdurige inspanning vragen.

Organisatie-secretaris Koppenberg liet in zijn jaarverslag niet na te wijzen op de onmiskenbare vooruitgang die in het afgelopen jaar geboekt is, vooral door aansluiting van de Duitse Bond van Vrij-Religieuze Groepen, die ruim 30.000 leden telt. Ook de prijsvraag, die is uitgeschreven, waarbij aan jonge mensen gevraagd werd een opstel over het humanisme te schrijven en waarvoor uit 19 landen ongeveer 90 bijdragen werden ontvangen, heeft door de zeer grote verspreiding meegeholpen de betekenis van het humanisme te beklemtonen. Er is een

toenemend contact met belangstellenden overal ter wereld, en hiervan is dikwijls het gevolg dat zich rondom zo'n belangstellende kleine groepen vormen. Het is dan ook noodzakelijk over lectuur te beschikken en daaraan is door het uitgeven van enkele brochures gedeeltelijk voldaan.

Ook het contact met de Verenigde Naties, waar de IHEU een waarnemster heeft en met de UNESCO werd gememoreerd.

De organisatie kampt echter voortdurend met geldgebrek, waardoor het onmogelijk is allerlei zaken ter hand te nemen, die eigenlijk dringend zouden moeten gebeuren. Als gevolg hiervan is ook een persoonlijk contact gering, omdat de mensen en de middelen ontbreken om dit uit te voeren, al heeft er ten opzichte van vorige jaren zich een verbetering voorgedaan, doordat de heer Koppenberg enkele bezoeken aan Duitsland, Zwitserland en België heeft gebracht. De voorzitter Van Praag woonde in Parijs enkele zittingen van de Unesco bij.

Bijzondere aandacht werd besteed aan het derde congres, dat in 1962 zal worden gehouden. Besloten is, dat dit congres in Oslo zal plaatsvinden, waarbij de snel groeiende, jonge Noorse organisatie als gastvrouw zal fungeren. De eerste maatregelen zijn al genomen, terwijl ook besprekingen plaats vonden over de te behandelen onderwerpen. Evenals dit in 1957 in Londen het geval is geweest zullen kleine groepen van specialisten discussies voeren over afzonderlijke onderwerpen zoals geestelijke verzorging enz. teneinde de afgevaardigden in de gelegenheid te stellen van elkaars ervaringen kennis te nemen. Enige werkgroepen zijn al met de voorbereidingen gestart, teneinde straks aan het congres de onderwerpen te kunnen voorleggen.

Voor en na de eigenlijke vergaderingen hebben de buitenlandse deelnemers bezoeken gebracht aan de Floriade, het A. H. Gerhardhuis, enkele militaire tehuizen en De Ark. Door hun enthousiasme zijn we nog weer eens gewezen op het feit, dat, hoe moeilijk de positie van de humanistische beweging in Nederland veelal is, we toch op sommige terreinen reeds resultaten bereikt hebben, die gezien mogen worden.

Nieuws van het Steunfonds

Het gaat goed met het Steunfonds. Op 1 juni 1960 was het saldo f 20.315,93, dat is ruim f 6.000,- meer dan op 1 mei 1960. De uitgaven van de Stichting bedroegen tot 1 juni 1960 f 197,27.

Het totaal aantal bijdragen was tot 1 juni ongeveer 750. De gemiddelde bijdrage ligt derhalve iets boven de f 25,-.

Dat zijn de nuchtere cijfers. Duidelijk genoeg om te bewijzen dat buitenkerkelijken tot offers bereid zijn.

Ongetwijfeld zullen in juni en de daaropvolgende maanden van 1960 vele honderden hun *grotere en kleinere vrijwillige bijdragen* storten op de postrekening van het Steunfonds.

Enkele acties in de kring van niet-leden van het Humanistisch Verbond zijn in voorbereiding en zullen in oktober a.s. starten. Bestuur en medewerkers zijn ten aanzien van de resultaten vol goede moed.

Stort nog vandaag uw bijdrage op postrekening 6168 van de Stichting Steunfonds Praktisch Humanisme te Amersfoort.

Saldo op 1 juni 1960 f 20.315,93.

In 1960 werden reeds meer dan 750 vrijwillige bijdragen ontvangen. Is de uwe daar nog niet bij, stort dan vandaag nog uw gift op postrekening 6168 van de Stichting Steunfonds Praktisch Humanisme te Amersfoort.